

[Hans Hedtoft.]

vort værn, fordi vi hverken vil løbes over ende eller bøje os for trusler, hvis sådanne skulle komme. Vi ønsker fred og forhandling, men vi ønsker fred med frihed, og vi ønsker en forhandling, hvor flertallets vilje respekteres.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen talte om Atlantpagten som en krigspagt, og han talte om mulighederne for en angrebskrig imod Sovjetunionen. Jeg har tidligere tilbagevist en sådan mulighed som nonsens, jeg betragter den som nonsens. De frie, demokratiske lande, hvis befolkningsgrundstamme udgøres af socialdemokratiske arbejdere, vil aldrig tillade en angrebskrig. Hvis Atlantpagts ledere kender deres ansvar — og det tror jeg de gør —, så er det en mulighed, der aldrig kommer til at foreligge. Hvem vil for alvor forsøge på at indbilde den danske offentlighed, at den Atlantpagt, hvis grundstamme her i Europa er frie demokratiske lande, hvor majoriteten i det enkelte land udgøres af småkårsfolk, af arbejdere, af demokrater, skulle kunne bruges til en angrebskrig. Den vil bryde sammen i samme øjeblik, det gøres, og jeg finder det vigtigt at få dette sagt.

Det er sluttelig det argument, de herrer kommunister arbejder med, også i mange arbejderforsamlinger, at en sådan risiko skulle være tilstede. Det fremgår af pagtens ordlyd og opbygning, at det aldrig har været tiltænkt. Jeg nævner det nu, fordi nu anvender det ærede medlem hr. Aksel Larsen igen denne argumentation og citerer, hvad en eller anden amerikaner måtte have sagt.

Lad mig sige ganske åbent, selvom det er stærkt, at jeg tvivler ikke på, at der findes tåbelige amerikanere. Jeg tør ikke sige, at der også findes tåbelige russere, men jeg tvivler som sagt ikke på, at der findes tåbelige amerikanere (*Aksel Larsen: Truman!*). — At det netop skulle være ham, vil jeg overlade til det ærede medlem hr. Aksel Larsen at påstå, for det synes jeg slet ikke han har ret i. Men der er den forskel på Amerika og på, hvad en dum mand måtte finde på at sige i Amerika, at vel bliver det der publiceret for hele verden, og det bliver diskuteret, men den amerikanske regering synes jeg ikke nogen dansker i dag har ret til at bebrejde noget. Det, vi har oplevet i den seneste tid med MacArthurs afskedigelse, hans hjemkaldelse og afhøringen af ham for det amerikanske senat, at en præsident, som uanset at det drejer sig om en højt fortjent militær leder, gennemfører sin regerings vilje, som det er sket, og i den form, hvori det er sket, synes jeg

tværtimod giver de europæiske demokratier og også mange af dem, der måtte være kritisk indstillet overfor Amerika, megen forhåbning om den fremtidige udvikling. Det giver intet skin af berettigelse til at påstå overfor Amerika, at det ikke er den udenrigspolitisk ledende rolle voksen, som udviklingen har givet Amerika, og som det er min overbevisning er eller kan blive Europas frelse.

Det sidste, jeg vil sige her, er, at argumentet om en angrebskrig efter min mening ikke kan tillægges nogen vægt. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen kan roligt hilse og sige, at noget sådant foreligger ikke. Det er usandhed, at der i dette land eller noget andet land skulle være ønske om noget sådant. Sandheden om dette land og alle andre demokratiske lande er, at vi er blevet ængstelige over den udvikling, der desværre er foregået siden krigens afslutning, at vi vil værne vor fred, at vi vil værne vor frihed, at vi ønsker at leve i fred og på vor måde, og at vi har et inderligt ønske om, at alle andre lande får lov til at leve i fred under de forhold, de selv har foretrukket, og de har ingen fare at frygte fra dette land eller noget andet demokratisk land.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg har først et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Det ærede medlem omtalte i går en tale, jeg havde holdt i Roskilde, og mente, det var uforenligt med min stilling i udenrigsnævnet, at jeg rettede kritik mod Amerika for den holdning, Amerika på et par vigtige områder havde indtaget overfor det nye Kina. Hvis det ærede medlem vil læse referatet af min tale med omtanke, vil han se, at jeg ved den lejlighed udtalte mig på nøjagtigt samme måde om disse forhold, som jeg ved flere lejligheder har gjort det her i tinget, og jeg mener fremdeles, at min kritik var berettiget.

Jeg gør endvidere overfor det ærede medlem opmærksom på, at jeg ved de lejligheder, hvor jeg har rettet kritik mod Amerika, altid samtidig har fremhævet, hvad vi, Vestens demokratier, og ikke mindst Danmark, skylder det frie amerikanske folk.

Ved mødet i Roskilde udtalte jeg bl. a. — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Jeg ved, hvad vi, Vestens demokratier, skylder det store frie amerikanske folk. Jeg glemmer ikke, hvad vi alle, også alle danske, skylder dette folk. Vi skylder dem faktisk vort liv og vor tilværelse.